

♥ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ วันแห่งความรัก ♥

♥ ๑. วันความรัก รักดีต่อกันและกัน * วันรักเมีย
แห่งชาติ * วันรักผัวแห่งชาติ วันขึ้นมীনแห่งมิตรไมตรี
* วันใจดีต่อกันแลกันในการรื้อฟื้นความหลังอันซาบซ่า
และแล้วไปๆ มาๆ ก็ย้อนไปถึงความเคยเป็นคู่ขาให้กันและ
กัน ช่วยแก้เชิงให้กันได้ ช่วยแก้เชิงให้แก่กันและกันไปวันๆ -
ก็เท่านั้น

➤ ๒. ไม่ต้องคิดอะไรให้วุ่นวาย, ไม่ควรอะไรๆ ให้
มันเลยเถิด-เกินขอบเขตไป มันจะก่อปัญหายุ่งยากเปล่าๆ -
ความเดือดเนื้อร้อนใจจะติดตามที่หลัง

☞ ๓. เรื่องเคยรักกัน-ผิดพลาดหลังเปลอ-ก๊ยก
โทษ-ให้อภัยกันได้ สุภาพบุรุษก็ก่อนทุกข์-สุภาพสตรีก็ก่อน
ทุกข์-พ่อก็ก่อนทุกข์-แม่ก็ก่อนทุกข์ -ผัวก็ก่อนทุกข์-เมียก็ก่อน
ทุกข์-ลูกก็ก่อนทุกข์.....ล้วนแล้วแต่ก่อนทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น

♣ ๔. ก็ต่างกัน-ที่ทุกข์หนัก-ทุกข์เบา, ทุกข์ลด,
ทุกข์เพิ่ม, ลดมากลดน้อย, เพิ่มมาก เพิ่มน้อย....รวมๆ
แล้ว-ทุกข์ใคร ทุกข์มัน-ต่างคนต่างทุกข์

☞ ๕. ไม่ควรอย่างยิ่ง ที่จะหาทุกข์ร้อนมาียดเยียด
ใส่กันอีก !!!

➡ ๖. เราที่จิด คิดดูเถ่า เขาก็ใจ รักกันไว้ ดีกว่าซัง
ระวังการ

☞ ๗. ควรรวมความสามารถ ช่วยชี้ทาง-บรรเทา
ทุกข์-ชี้สุข เกษมสันต์ ชี้ทางมหานฤพาน-อันพ้นโศก วิโยค
ภัย.....

☞ ๘. จึงสมควร แลกเปลี่ยนความสามารถ-เอื้อ
เพื่อ- เพื่อแผ่- อุคหนุน- จุนเจือ- เพื่อเหลือ- เพื่อขาด
-บริจาคว่างานให้แก่กันแลกัน ตามจังหวะปะเหมาะ
....พอที่จะได้โอกาสช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้อยู่

☞ ๘. เจียดเวลาให้กัน แบ่งอะไรๆ ให้กัน....
“ของกินล่า- แบ่งกันกิน- คนหน้อย- กินคนเคียว-
จ้างแก่น”.....ฮักแซย !!

☞ ๑๐. สำคัญอยู่ที่ว่า....“ปากว่าแล้ว-ก่อนแล้วถึงใจ,
ปากว่าใด-ใจก่อนว่าอัน” หรืออีกนัยยะหนึ่งก็ว่า “ปากว่าแต่-ก่อน
แน่ถึงใจ, ปากว่าใด-ใจก่อนว่าอัน” และอีกอย่างหนึ่งก็ว่า
“เฮือสมัยนี้-เป็นเฮือสมัยใหม่-ชิมันเค้าใด-มันดังบ่ลุ่ม”
-แมนบ่อ-แมนบ่แมน...บางคนถือว่า-แมนแล้ว